

Fővárosi ítélőtábla mint másodfokú bíróság
4.Bf.154/2015/8.

A Fővárosi ítélőtábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2016. év április hó 7. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2015. év február hó 13. napján kelt 2.B.378/2014/23. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2015. év február hó 13. napján kihirdetett 2.B.378/2014/23. számú ítéletében avádлотtat bűnösnek mondta ki testi sértés büntettének kísérletében [2012. évi C. törvény 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat], amiért őt 2 év - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére rendelkezett arról is, hogy a vádlott a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett az elsőfokú bíróság az eljárás során lefoglalt tárgyak további sorsáról akként, hogy azok lefoglalását megszüntette és egy részüket megsemmisíteni rendelte, míg másokat a tulajdonosuknak kiadni rendelt. A bűnösnek kimondott vádlottat kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan eltérő minősítésért és enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.432/2015/1-1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Rámutatott, hogy a törvényszék ügy felderítési kötelezettségének eleget téve, az eljárási szabályok megtartásával folytatta le a bizonyítási eljárást, amely eredményeként a lehetséges körben feltárt bizonyítékokat logikusan, egyenként, egymással összevetve mérlegelte és indokolási kötelezettségét teljesítette, így megalapozott tényállást állapított meg, amely a másodfokú eljárásban is irányadó.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság gondos mérlegelés tárgyává tette az ellentmondásos vádlotti, sértetti és tanúvallomásokat, az eljárásban orvos- és informatikai szakértőt vont be, és mindent megtett a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében. Okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, akinek cselekményét az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helyesen jelölte meg és az elsőfokú bíróság

által alkalmazott büntetést a fellebbviteli főügyészség messzemenően méltányosnak ítélte meg. E körben kiemelte a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átirata, hogy az ügy sértettje fiatal nő, aki az arcán nem korrigálható, maradandó esztétikai és funkcionális károsodást szenvedett el.

A fentiek alapján a fellebbviteli főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen az elsőfokú eljárásban előterjesztett, de a Fővárosi Törvényszék által elutasított - az informatikai szakértői vélemény kiegészítését célzó - bizonyítási indítványát továbbra is fenntartotta. Kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság rendkívül szűk körben tett fel kérdéseket az informatikai szakértőnek, ezért szükséges e körben a bizonyítás kiegészítése, mert álláspontja szerint az ipari kamerák felvételeit nem csak a vádlotti második ütésig kellett volna vizsgálnia a bíróságnak, hanem azt követően is, hogy a vádlottat elvezették a helyszínről. Ennek azért van jelentősége a védő álláspontja szerint, mert a vádlotti bántalmazást követően nem látszott azonnal vérző sérülés a sértett arcán, fején, annak ellenére, hogy az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok az ilyen jellegű sérülést egybehangzóan megerősítették. A védő felvetette, hogy ilyen körülmények között azért is elengedhetetlen az informatikai szakértői vélemény kiegészítése, mert nem zárható ki a másként történés lehetősége, azaz hogy a sértett sérüléseit nem a vádlott okozta, hanem azokat azt követően szenvedte el a sértett, miután a vádlottat elvezették a helyszínről. Ilyen körülmények között joggal vethető fel, hogy a vádlott büntetőjogi felelőssége más, enyhébb büntetőjogi minősítés alá eső cselekményben állapítható meg.

A bejelentett fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság a bejelentett perorvoslatok alapján eljárva, a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta a Fővárosi Törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok szerint, megfelelő alaposággal és körültekintéssel folytatta le. A kellően részletes, minden releváns körülményre kiterjedő bizonyítási eljárás során a Be. 75. § (1) bekezdésben megfogalmazott ügyfelderítési kötelezettségnek eleget tett, mivel a tényállás alapos és hiánytalan felderítéséhez valamennyi, az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez elengedhetetlen bizonyíték rendelkezésre áll.

Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás túlnyomórészt mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hibáktól és hiányosságoktól, azt csak a vádlott személyi körülményeiben időközben bekövetkezett változásokra tekintettel volt szükséges pontosítani a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján.

E szerint a vádlott épületburkoló szakképesítést szerzett. Élettársi kapcsolata az elsőfokú eljárást követően megszűnt.

Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállásból a másodfokú bíróság mellőzi azt a megállapítást, hogy a vádlotta kezében lévő borosüveggel „legalább egy alkalommal” a sértettet az arca bal oldalán nagy erővel megütötte (elsőfokú ítélet 3. oldala harmadik bekezdésének harmadik sora).

Ehelyett az ítélet indokolása 9. oldaláról a hetedik bekezdést a tényállás részévé teszi, amely szerint

a vádlott, kezében egy boros üveggel legalább két ütést mért a sértett felé, melyek közül a második lefelé irányuló mozgással a fejével lapos szöveget bezárva eltalálta a sértettet.

Ugyanakkor a tényállást kiegészíti azzal, hogy a bűncselekmény elkövetésekor a sértett 31 éves volt.

A fenti kiegészítésekkel a tényállás immár hiánytalan és minden tekintetben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól, ezért megalapozottá vált, amely a Be. 352. § (2) bekezdése értelmében alkalmas arra, hogy a felülbírálat során a másodfokú bíróság határozatát arra alapozza.

A vádlott személyi körülményeire vonatkozó kiegészítést a másodfokú bíróság a nyilvános ülésen elhangzottak alapján rögzítette.

A történeti tényállás tekintetében a vádlott egyszeri cselekvőségére vonatkozó megállapítást azért mellőzte a másodfokú bíróság, mert a történeti tényállásban rögzítettek és az ítélet indokolásában, a bizonyítékok értékelése körében leírtak ellentétben álltak egymással. A Fővárosi Törvényszék asértett sérüléseire vonatkozóan rendkívül alapos és széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le, melynek keretében meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt.

A szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság rögzítette (elsőfokú ítélet 8. oldal kilencedik bekezdés), hogy a sértett sérülései 2 rendbeli sértés eredményeként következtek be. Ezt igazolták a sérülések anatómiai elhelyezkedése is, tekintettel arra, hogy viszonylag nagy távolságban voltak egymástól, de legalábbis olyan távol, hogy azoknak egy sértési mechanizmussal történő létrejötte nagy valószínűséggel nem lehetséges.

Ezt a megállapítást az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolási részében máshol is büntetőjogi bizonyossággal megállapíthatónak találta, hiszen az ítélet 9. oldalának harmadik bekezdésében azt rögzítette a Fővárosi Törvényszék, hogy a szórakozóhely ipari kameráinak felvételei alapján készült rendőri jelentés is azt a megállapítást tette, hogy az elkövető több alkalommal emelte fel a kezét, és a sértett arcának bal oldalát a kezében lévő üveggel ugyancsak több alkalommal megütötte.

Az elsőfokú bíróság ugyancsak részletes bizonyítást vett fel az ipari kamerák felvételeinek értékelése körében, melynek során szakértőként vonta be az informatikust. Az elsőfokú bírósági iratok között megtalálható a szakértői vélemény, és az annak terjedelmes mellékletét képező kinagyított felvételek, amelyek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a vádlott volt az, aki a sértettet bántalmazta. A kikockázott és időszámlálóval ellátott felvételek alapján az is rögzíthető, hogy a vádlotton kívül nem volt más személy, aki a sértettet bántalmazta, és a sértett testi sértését kizárólag a vádlott okozta.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság sem látta indokoltnak bizonyítás kiegészítését, az informatikai szakértő ismételt kirendelésével, vagy meghallgatásával. A védő bizonyítási indítványát ezért elutasította. Az elsőfokú bíróság ugyanis értékelési körébe vonta a bűncselekmény helyszínén tartózkodó tanúk vallomásait is, és ezeket is összevetette a korábban már részletezett objektív bizonyítékokkal, elsősorban a különböző szakterületekhez tartozó szakértői véleményekkel és ezek alapján - mérlegelési jogkörében eljárva - döntően helyesen állapította meg a tényállást.

A Fővárosi Törvényszék - a fentiekkel kiegészített - megalapozott történeti tényállásból okszerűen

következtetett a vádlott bűnösségére, akinek cselekményét - az elbíráláskor hatályos 2012. évi C. törvény alkalmazásával - az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette.

Az elsőfokú bíróság maradéktalanul felsorolta a büntetés kiszabása során figyelembe veendő súlyosító körülményeket, azok köre csupán annyival volt kiegészítendő, hogy fiatal nőnek okozott maradandó esztétikai és funkcionális károsodást a vádlott, továbbá, hogy cselekménye indokolatlan volt az azt megelőző véletlen szituációhoz képest.

Az irányadó bűnösségi körülmények figyelembevételével kiszabott - végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetés még az időmúlásra tekintettel is meglehetősen méltányos a vádlottal szemben, mert a Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy végrehajtandó szabadságvesztés kiszabásának indokai is fennálltak, melynek alkalmazására csak az ügyészi fellebbezés hiánya miatt nem volt lehetősége a másodfokú bíróságnak.

A Fővárosi Törvényszék a lefoglalt bűnjelek további sorsáról a törvénynek megfelelően rendelkezett.

Az elsőfokú bíróság az ügydöntő határozatának kihirdetéséig felmerült bűnügyi költség viseléséről számszaki hiba nélkül, helytállóan kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 371.§ (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

A másodfokú határozat elleni fellebbezést a Be. 386. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2016. év április hó 7. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Nándor s.k.
előadó bíró

Dr. Sebe Mária s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2015. február hó 13. napján kelt 2.B.378/2014/23. számú ítélete a vádlottal szemben a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.154/2015/8. számú végzésével 2016. április hó 7. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2016. év április hó 7. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző